

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ...126.../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...12 ສິງຫາ 2024...

ລັດຖະດໍາລັດ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ

ການຝອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 132/ສພຊ, ລົງວັນທີ 01 ກໍລະກົດ 2024 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຝອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 26/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 29 ກໍລະກົດ 2024.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຕ້ານ ການຝອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

132 / ສພຊ
ເລກທີ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 01 / 07 / 24

ມະຕິ

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ
ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 63/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ທັນວາ 2015 ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະຂອງກອງປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 27 ມິຖຸນາ 2024 ແລະ ຖືກ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາວາລະຕອນເຊົ້າຂອງວັນທີ 1 ກໍລະກົດ 2024.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

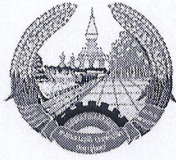
ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ ກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພິມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 64 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 1 ກໍລະກົດ 2024

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານ ດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ລະບົບເສດຖະກິດ-ການເງິນ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໜັ້ນຄົງ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີໜ້າທີ່ໂດຍກົງໃນການຊອກຮູ້, ສະກັດກັ້ນ, ຈຳກັດ ແລະ ປາບປາມ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຊຶ່ງເປັນ ການກະທຳຜິດ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມໜັ້ນຄົງ, ລະບົບເສດຖະກິດຂອງຊາດ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ພື້ນຖານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ ກະທຳ ຫຼື ພະຍາຍາມກະທຳ ການກໍ່ການຮ້າຍໂດຍເຈດຕະນາ ທຸກຮູບແບບ ທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ໃນການກໍ່ການຮ້າຍ, ຈັດຕັ້ງ ຫຼື ນຳພາຜູ້ອື່ນ ກະທຳການກໍ່

ການຮ້າຍ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຄື່ອນໄຫວກໍ່ການຮ້າຍ ຮ່ວມກັບກຸ່ມຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຽວກັນ ໃນການ ພະຍາຍາມຂະຫຍາຍການກໍ່ການຮ້າຍ;

2. ອົງການກໍ່ການຮ້າຍ ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ກະທໍາ ຫຼື ພະຍາຍາມກະທໍາ ການກໍ່ການຮ້າຍໂດຍ ເຈດຕະນາທຸກຮູບແບບ ທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ໃນການກໍ່ການຮ້າຍ, ຈັດຕັ້ງ ຫຼື ນໍາພາຜູ້ອື່ນ ກະທໍາການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຄື່ອນໄຫວກໍ່ການຮ້າຍ ຮ່ວມກັບກຸ່ມຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຽວກັນ ໃນການພະຍາຍາມຂະຫຍາຍການກໍ່ການຮ້າຍ;

3. ທຶນ ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນທຸກປະເພດ ທີ່ໄດ້ມາ ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນຮູບແບບ ມີຕົວຕົນ ຫຼື ບໍ່ມີຕົວຕົນ, ຈັບຕ້ອງໄດ້ ຫຼື ຈັບຕ້ອງບໍ່ໄດ້, ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍບໍ່ໄດ້ ແລະ ເອກະສານທາງດ້ານກົດໝາຍທຸກຮູບ ແບບ ລວມທັງຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ດິຈິຕອນ ທີ່ຢັ້ງຢືນກໍາມະສິດ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດ ໃນຊັບສິນນັ້ນ ເປັນຕົ້ນ ຊັບສິນທາງດ້ານການເງິນ, ຊັບສິນຂອງທະນາຄານ, ແຊັກເດີນທາງ, ແຊັກທະນາຄານ, ໃບສັ່ງຈ່າຍເງິນ, ຮຸ້ນ, ຫຼັກຊັບ, ພັນທະບັດ ແລະ ໜັງສືຢັ້ງຢືນການຮັບດອກເບ້ຍທະນາຄານ, ເງິນປັນຜົນ, ຊັບພະຍາກອນທໍາ ມະຊາດ;

4. ທຶນທີ່ໄດ້ສະໜອງ ໝາຍເຖິງ ທຶນ ທີ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສະໜອງ ຫຼື ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການກໍ່ການຮ້າຍ;

5. ຊັບສິນເໝືອນຈິງ ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນທີ່ສະແດງມູນຄ່າທາງດ້ານດິຈິຕອນ ຊຶ່ງສາມາດ ແລກປ່ຽນ, ຊື້ ຂາຍ, ໂອນ, ຊໍາລະ ຫຼື ລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ ເງິນຄຣິດໂຕ ໂດຍບໍ່ລວມເອົາ ເງິນຕາ, ຊັບສິນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຫຼັກຊັບທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ;

6. ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຊື້ ຂາຍ ຊັບສິນເໝືອນຈິງ ໝາຍເຖິງ ວິສາຫະກິດ ທີ່ໃຫ້ບໍລິການແກ່ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນກ່ຽວກັບ ການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງ ຊັບສິນເໝືອນຈິງ ກັບເງິນຕາ, ການແລກປ່ຽນລະຫວ່າງຊັບສິນ ເໝືອນຈິງດ້ວຍກັນ, ການໂອນຊັບສິນເໝືອນຈິງ, ການເກັບຮັກສາ, ການບໍລິຫານຊັບສິນເໝືອນຈິງ ຫຼື ບັນດາ ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນເໝືອນຈິງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສະໜອງບໍລິການທາງດ້ານ ການເງິນຕິດພັນກັບຜູ້ອອກຈໍາໜ່າຍ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ຂາຍຊັບສິນເໝືອນຈິງ;

7. ທຸລະກໍາ ໝາຍເຖິງ ການໃຫ້ບໍລິການຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການບໍລິການທາງດ້ານ ການທະນາຄານ, ປະກັນໄພ, ຫຼັກຊັບ, ວັດຖຸມີຄ່າ, ຊັບສິນເໝືອນຈິງ;

8. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນ ທີ່ມີກໍາມະສິດແທ້ຈິງ ຈາກການເຄື່ອນ ໄຫວທຸລະກິດ, ກິດຈະການ ຫຼື ທຸລະກໍາໃດໜຶ່ງ, ມີສິດ ຫຼື ສາມາດ ຄວບຄຸມລູກຄ້າ ຂອງຕົນ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ດໍາ ເນີນທຸລະກໍາແທນ ລວມທັງຜູ້ທີ່ມີສິດຄວບຄຸມ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການດໍາເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ;

9. ບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ໝາຍເຖິງ ນັກການເມືອງຕ່າງປະເທດ, ພະນັກງານຂອງ ລັດ ແລະ ພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ;

10. ນັກການເມືອງຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫຼື ເຄີຍໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ໃຫ້ດໍາ ລົງຕໍາແໜ່ງລະດັບສູງ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ ປະທານປະເທດ, ຫົວໜ້າຄະນະລັດຖະບານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດລະດັບສູງ, ນັກການເມືອງທີ່ສໍາຄັນ ຫຼື ອາຈູໂສ, ນາຍ ທະຫານ ແລະ ຕໍາຫຼວດ ລະດັບສູງ, ພະນັກງານໄອຍະການ ແລະ ຜູ້ ພິພາກສາລະດັບສູງ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງຂອງລັດວິສາຫະກິດ;

11. ພະນັກງານຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ ພະນັກງານ, ທະຫານ, ຕໍາຫຼວດ ຜູ້ທີ່ດໍາລົງ ຫຼື ເຄີຍດໍາລົງຕໍາແໜ່ງສໍາ ຄັນ ແລະ ມີບົດບາດໃນ ສປປ ລາວ, ສະມາຊິກສະພາບໍລິຫານ, ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານຂອງວິສາຫະກິດລັດລົງທຶນ;

12. ພະນັກງານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫຼື ເຄີຍໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ດຳລົງຕຳແໜ່ງລະດັບສູງໃນອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງ, ກຳມະການບໍລິຫານ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງທຽບເທົ່າ;

13. ທະນາຄານທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ໝາຍເຖິງ ທະນາຄານທີ່ບໍ່ມີທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານຢ່າງເປັນຮູບປະທຳ ຢູ່ໃນປະເທດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດການທະນາຄານ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ເປັນບໍລິສັດໃນກຸ່ມຂອງສະຖາບັນການເງິນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

14. ທະນາຄານຕົວແທນ ໝາຍເຖິງ ທະນາຄານຕາງໜ້າ ຫຼື ສື່ກາງໃນການຊຳລະ ລະຫວ່າງທະນາຄານດ້ວຍກັນ;

15. ການໂອນເງິນ ໝາຍເຖິງ ການເຮັດທຸລະກຳໃນນາມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໂດຍຜ່ານສະຖາບັນການເງິນໃດໜຶ່ງ ດ້ວຍວິທີການໂອນທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສາມາດຮັບຈຳນວນເງິນຢູ່ສະຖາບັນການເງິນອື່ນໄດ້;

16. ການຍຶດຊັບ ໝາຍເຖິງ ການເອົາທຶນ ທີ່ເປັນຊັບສິນເຄື່ອນທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ ຫຼື ຈະນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດ, ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດ, ພົວພັນກັບການກະທຳຜິດ ຫຼື ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກັນ ມາໄວ້ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການ ແລະ ສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

17. ການອາຍັດຊັບ ໝາຍເຖິງ ການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ຊື້ ຂາຍ, ມອບ, ໂອນ, ແລກປ່ຽນ, ຈຳນຳ, ຈຳນອງ, ຄ້ຳປະກັນ, ຕໍ່ເຕີມ, ທຳລາຍ ຫຼື ປ່ຽນແປງ, ເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວ ທຶນທີ່ເປັນ ຊັບສິນເຄື່ອນທີ່ ຫຼື ຊັບສິນຄົງທີ່ ຊຶ່ງພົວພັນກັບ ການກະທຳຜິດ, ຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດ, ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກັນ ລວມທັງບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ທະນາຄານ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການ ແລະ ສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

18. ການຮິບຊັບ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາທຶນ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ທີ່ເປັນກຳມະສິດ ຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ມາເປັນຂອງລັດ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ;

19. ຊັບສິນທີ່ມີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີມູນຄ່າທຽບເທົ່າກັບ ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດຕົ້ນ ຫຼື ການຟອກເງິນ ຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ຫຼື ຈຳເລີຍ ຊຶ່ງອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ສາມາດຍຶດ, ອາຍັດ ຫຼື ຮິບ ຊັບສິນດັ່ງກ່າວໄດ້ທັນເວລາ;

20. ຍັດຕິຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໝາຍເຖິງ ຍັດຕິກ່ຽວກັບບັນຊີລາຍຊື່ຂອງ ບຸກຄົນ, ກຸ່ມຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກໍ່ການຮ້າຍສາກົນ;

21. ບັນຊີນິລະນາມ ໝາຍເຖິງ ບັນຊີທີ່ມີຂໍ້ມູນບໍ່ກົງກັນ ຫຼື ບໍ່ຮູ້ ຜູ້ເຄື່ອນໄຫວບັນຊີ ເປັນຕົ້ນ ຊື່, ນາມສະກຸນ, ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ, ທີ່ຢູ່, ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບ;

22. ລູກຄ້າ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໃຊ້ການບໍລິການຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ;

23. ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ໝາຍເຖິງ ແຊັກ, ພັນທະບັດ ແລະ ອື່ນໆ;

24. ກຸ່ມຄົນທີ່ເກັບຄ່າຄຸ້ມຄອງ ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມຄົນທີ່ນຳໃຊ້ສິດບັງຄັບ ນາບຊຸ່ ເພື່ອຮຽກເອົາເງິນ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນ ຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

25. ການກະທຳຜິດກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໝາຍເຖິງ ການກະທຳຜິດທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ ການຄ້າຂາຍ ຫຼື ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ ສັດນ້ຳ ຫຼື ສັດປ່າ ຫວງຫ້າມ, ການຕັດ, ຊື້ ຂາຍ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ ແລະ ຕໍ່ໄມ້ທຳມະຊາດ ປະເພດຫວງຫ້າມ, ໄມ້ພິເສດທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ, ການຕັດໄມ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ການທຳລາຍແຫຼ່ງແຮ່, ການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ການ

ລະເມີດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ, ການກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດທາງອາກາດ, ທາງດິນ ຫຼື ທາງນໍ້າ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ການຮ້າຍ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທຸກພາກສ່ວນ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການເຄື່ອນໄຫວ ຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມທົ່ວປວງຊົນ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ເພື່ອສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ສັງຄົມ ເຫັນໄດ້ ຜົນຮ້າຍຂອງການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ລະບົບເສດຖະກິດ ຂອງຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ດ້ວຍການສະໜອງງົບປະມານ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນເຕັກນິກທີ່ທັນສະໄໝ ໃຫ້ແກ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງ ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການ ຈັດຕັ້ງ;
3. ຕ້ານທຸກປາກົດການສວຍໃຊ້ສິດອຳນາດ, ໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ ແກ່ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
4. ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງ

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ເຮັດວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການ ຮ້າຍ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນ ຄະນະອຳນວຍການ, ຜູ້ຈັດການ, ຜູ້ລາຍງານ, ຜູ້ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ພະຍານ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ລວມທັງຄອບຄົວຂອງພວກກ່ຽວ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຈາກການຮ້ອງຟ້ອງທາງແພ່ງ ແລະ ອາຍາ, ຈາກການແກ້ແຄ້ນ, ຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ອິດສະລະພາບ ແລະ ການສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ກຽດສັກສີ, ຊື່ສຽງ ຫຼື ຊັບສິນສ່ວນຕົວ.

ມາດຕາ 7 ພັນທະໃນການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືໃນການ ຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 8 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ໃນ ແລະ ນອກ ດິນແດນ ສປປ ລາວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກຳການຮ້າຍ.

ພາກທີ II

ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກຳການຮ້າຍ

ໝວດທີ 1

ການຟອກເງິນ

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ການຟອກເງິນ

ການຟອກເງິນ ແມ່ນ ການປ່ຽນຮູບ, ນຳໃຊ້, ເຄື່ອນຍ້າຍ, ແລກປ່ຽນ, ໄດ້ມາ, ຄອບຄອງ, ໂອນກຳມະສິດທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງເງິນ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນ ໂດຍ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງຮູ້, ໄດ້ຮູ້ ຫຼື ສົງໄສວ່າ ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນນັ້ນ ມາຈາກການກໍ່ອາຊະຍາກຳ ຫຼື ການກະທຳຜິດຕົ້ນ ເພື່ອປົກປິດ ຫຼື ເຊື່ອງອຳຄຸນລັກສະນະ, ທີ່ມາຂອງເງິນ, ທີ່ຕັ້ງ ຂອງຊັບສິນ.

ການກະທຳ ທີ່ເປັນການຟອກເງິນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການປ່ຽນຮູບ ຫຼື ການໂອນ ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນ ໂດຍມີຈຸດປະສົງ ປົກປິດ ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ເຊື່ອງອຳຜົນຈາກການກະທຳຜິດຕົ້ນ ຫຼື ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ກະທຳຜິດຕົ້ນ ເພື່ອຫຼົບຫຼີກຄວາມຮັບຜິດຊອບຈາກການກະທຳຜິດ;
2. ການປົກປິດ ຫຼື ເຊື່ອງອຳ ແຫຼ່ງ, ສະຖານທີ່, ການໂອນ, ການຄອບຄອງ, ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ການເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ກຳມະສິດ ທີ່ແທ້ຈິງຂອງເງິນ ຫຼື ຊັບສິນນັ້ນ;
3. ການໄດ້ມາ, ການຄອບຄອງ, ການນຳໃຊ້ທຶນ ທີ່ມາຈາກການກະທຳຜິດຕົ້ນ ເຊັ່ນ ການໃຫ້ກູ້ຢືມ ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນ, ການນຳໃຊ້ ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນນັ້ນ ເຂົ້າໃສ່ການລົງທຶນໂດຍກົງ;
4. ການກະທຳ ຫຼື ການຮ່ວມກັນກະທຳຜິດ ເປັນຕົ້ນ ການເຂົ້າຮ່ວມວາງແຜນ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ປະຕິບັດ, ສົ່ງເສີມ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫຼື ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ລວມທັງຄວາມພະຍາຍາມກໍ່ການກະທຳຜິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ມາດຕານີ້.

ນອກຈາກນີ້ ການຟອກເງິນຍັງສະແດງອອກ ດັ່ງນີ້:

1. ການຮັບຮູ້ໂດຍເຈດຕະນາກ່ຽວກັບການກະທຳ ທີ່ນຳໄປເຖິງການຟອກເງິນ;
2. ເຫດການ ຫຼື ຫຼັກຖານ ທີ່ຍັງຢືນວ່າ ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນນັ້ນ ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດຕົ້ນ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນມີການຕັດສິນຂອງສານ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ຮູບແບບຂອງການຟອກເງິນ

ການຟອກເງິນ ມີສີ່ ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ການຟອກເງິນດ້ວຍຕົນເອງ ຊຶ່ງແມ່ນ ການຟອກເງິນ ໂດຍບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ກະທຳຜິດຕົ້ນ ແລະ ນຳເອົາຜົນຈາກການກະທຳຜິດຕົ້ນນັ້ນມາຟອກ;
2. ການຟອກເງິນໂດຍບຸກຄົນທີສາມ ຊຶ່ງແມ່ນ ການຟອກເງິນ ໂດຍບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມກັບການກະທຳຜິດຕົ້ນ;

3. ການຟອກເງິນໂດຍບໍ່ມີຄວາມຜິດຕົ້ນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການຟອກເງິນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດການ ຫຼື ຫຼັກຖານ ຍັງຢືນກ່ຽວກັບການກະທຳຜິດຕົ້ນ;

4. ການຟອກເງິນທີ່ມີການກະທຳຜິດຕົ້ນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງແມ່ນ ການຟອກເງິນ ໂດຍມີການກະທຳຜິດຕົ້ນ ເກີດຂຶ້ນຢູ່ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດຕົ້ນ

ການກະທຳຜິດຕົ້ນ ແມ່ນ ການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດຂອງການຟອກເງິນ ລວມທັງການກະທຳຜິດນອກດິນແດນ ສປປ ລາວ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີຜົນຈາກການກະທຳຜິດຕົ້ນ ຄື ການສໍ້ໂກງຊັບ, ການບຸ້ນຊັບ, ການລັກຊັບ, ການຄາດຕະກຳ, ການທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ, ການລັກພາຕົວ, ການກັກຂັງ ແລະ ການຈັບເປັນຕົວປະກັນ, ການຊື້ ຂາຍ ຊັບທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ການປອມແປງເງິນ ຫຼື ການໃຊ້ເງິນປອມ, ການປອມແປງແຊັກ, ການນຳໃຊ້ແຊັກ ຫຼື ພັນທະບັດອື່ນໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ການປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ການໃຊ້ເອກະສານປອມ, ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ການຄ້າປະເວນີຂອງບຸກຄົນອື່ນ, ການຄ້າມະນຸດ, ການຂົນຂວາຍສິ່ງຄົນອອກ ຫຼື ການເອົາຄົນເຂົ້າປະເທດ, ການຊື້ ຂາຍ, ນຳເຂົ້າ ອາວຸດເສິກ ຫຼື ວັດຖຸລະເບີດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ການຜະລິດ ແລະ ຄ້າຂາຍ ຢາເສບຕິດ, ການເຂົ້າຮ່ວມໃນກຸ່ມອົງການອາຊະຍາກຳ ແລະ ກຸ່ມຄົນທີ່ເກັບຄ່າຄຸ້ມຄອງ, ການກໍ່ການຮ້າຍ, ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ການກະທຳຜິດກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຊື້ ຂາຍ ຂໍ້ມູນພາຍໃນ ແລະ ການປັ່ນຕະຫຼາດ, ການລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບລະບອບ ພາສີ, ອາກອນ ຂອງລັດ, ການບັງຄັບນາບູຮານເອົາຊັບ, ການຈີ່ ລົດ, ເຮືອ, ເຮືອບິນ, ການບຸ້ນຢູ່ທະເລ ແລະ ການກະທຳຜິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຜົນຈາກການກະທຳຜິດຕົ້ນ ແມ່ນ ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຈາກການກະທຳຜິດຕົ້ນ, ຊັບສິນທີ່ໄດ້ປ່ຽນຮູບ ຫຼື ປ່ຽນແປງທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ເປັນຊັບສິນອື່ນ ລວມທັງຜົນຕອບແທນຈາກການລົງທຶນ.

ໝວດທີ 2

ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວທຸກຮູບແບບ ໂດຍເຈດຕະນາ ທັງທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໃຫ້, ພະຍາຍາມໃຫ້, ຮິບໂຮມ, ວາງແຜນ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ດຳເນີນການ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ, ຈັດຕັ້ງ ຫຼື ຊີ້ນຳ ບຸກຄົນອື່ນກະທຳຜິດ, ຈັດຫາທຶນ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ, ຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ອົງການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການກະທຳທີ່ພົວພັນກັບການກໍ່ການຮ້າຍໂດຍສະເພາະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເຖິງວ່າທຶນທີ່ໄດ້ຮັບມານັ້ນ ຈະຖືກນຳໃຊ້ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ຫຼື ບໍ່ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການກະທຳຕົວຈິງ ກໍຕາມ.

ການກະທຳຜິດໃນສະຖານການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ລວມເຖິງການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການເດີນທາງຂອງບຸກຄົນຜູ້ທີ່ເດີນທາງໄປລັດອື່ນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຈະກະທຳຜິດ, ການວາງແຜນ ຫຼື ການກະກຽມ ຫຼື ການເຂົ້າຮ່ວມ, ການກະທຳກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການສະໜອງ ຫຼື ການຝຶກອົບຮົມດ້ານການກໍ່ການຮ້າຍ.

ການພິສູດຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງຜູ້ກະທຳຜິດ ແມ່ນ ພິຈາລະນາຈາກສະຖານະການ ຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຕ້ອງສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ບໍ່ວ່າຜູ້ທີ່ຖືກຫາກໍານັ້ນ ຈະກະທຳຜິດ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ກຸ່ມຜູ້ກໍານຮ້າຍ ຫຼື ອົງການກໍານຮ້າຍຕັ້ງຢູ່ ຫຼື ການກໍານຮ້າຍເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ຈະເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 13 (ບັບປຸງ) ການກໍານຮ້າຍ

ການກໍານຮ້າຍ ແມ່ນ ການກະທຳຂອງ ບຸກຄົນ, ກຸ່ມຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ອົງການກໍານຮ້າຍ ໃນ ຫຼື ນອກ ດິນແດນ ສປປ ລາວ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳ ທີ່ສ້າງຜົນສະທ້ອນຕໍ່ ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ພື້ນຖານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕໍ່ການພົວພັນສາກົນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ສ້າງຄວາມວຸ້ນວາຍ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນສັງຄົມ;
2. ການກະທຳຮຸນແຮງ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ສິດເສລີພາບ ຫຼື ການບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈ ຂອງພົນລະເມືອງ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມຍ້ານກົວໃຫ້ແກ່ພົນລະເມືອງ ຫຼື ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ລັດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນໃດໜຶ່ງ ກະທຳ ຫຼື ບໍ່ກະທຳ ສິ່ງໃດໜຶ່ງ;
3. ການ ຍຶດ, ທຳລາຍຊັບສິນ, ບຸກລຸກ, ໂຈມຕີ, ຂັດຂວາງ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມວຸ້ນວາຍໃຫ້ແກ່ລະບົບຄອມພິວເຕີ, ລະບົບຄົມມະນາຄົມ, ລະບົບອິນເຕີເນັດ ຫຼື ເຄື່ອງມືດິຈິຕອນ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ;
4. ການ ປຸງແຕ່ງ, ຜະລິດ, ນຳໃຊ້, ບັນຈຸ, ຂົນສົ່ງ, ຮິບໂຮມ, ຈັດຫາວັດຖຸລະເບີດ, ສານກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ສານພິດ, ວັດຖຸໄວໄຟ ແລະ ຊື້ ຂາຍ ອາວຸດເສິກ, ອຸປະກອນ, ຍານພາຫະນະ ລວມທັງການແນະນຳໃຫ້ກະທຳການໃດໜຶ່ງ ໂດຍມີຈຸດປະສົງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ມາດຕານີ້;
5. ການ ເຜີຍແຜ່, ຊັກຊວນ, ຊຸກຍູ້, ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່, ວ່າຈ້າງ ຫຼື ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ມີການກະທຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 2, 3 ແລະ 4 ມາດຕານີ້;
6. ການ ຈັດຕັ້ງ, ໃຫ້ທຶນ, ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ພະຍາຍາມ ເຂົ້າຮ່ວມການຈັດຕັ້ງ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ, ສິດສອນ, ຫັດແອບ, ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ, ເດີນທາງໄປຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຈາກປະເທດທີ່ຕົນອາໄສຢູ່ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ວາງແຜນ, ກະກຽມ, ເຂົ້າຮ່ວມ ກະທຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 2, 3, 4 ແລະ 5 ມາດຕານີ້;
7. ການຮັບຮູ້ການກະທຳທີ່ມີຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນຢ່າງພາວະວິໄສ ວ່າເປັນການກໍານຮ້າຍ;
8. ການກະທຳຜິດອື່ນ ທີ່ຖືວ່າເປັນການກໍານຮ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ III

ການເຄື່ອນໄຫວຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານຮ້າຍ

ມາດຕາ 14 (ບັບປຸງ) ການເຄື່ອນໄຫວຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານຮ້າຍ

ການເຄື່ອນໄຫວຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍານຮ້າຍ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຊອກຮູ້, ສະກັດກັ້ນ, ຈຳກັດ ແລະ ປາບປາມ ພຶດຕິກຳ ທີ່ນຳເອົາ ເງິນ ຫຼື ຊັບສິນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເຮັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ພຶດຕິກຳທີ່ເອົາທຶນສະໜອງໃຫ້ແກ່ການກໍານຮ້າຍ.

ໝວດທີ 1
ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ແມ່ນ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຊຶ່ງມີ ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ, ໂຮງຊວດຈໍາ, ບໍລິສັດເຊົ່າສິນເຊື້ອ, ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການຊໍາລະເງິນ, ບໍລິສັດປະກັນໄພ, ບໍລິສັດຫຼັກຊັບ, ບໍລິສັດບໍລິຫານກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ, ກອງທຶນເພື່ອການລົງທຶນ, ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ຊັບສິນ ເໝືອນຈິງ, ທຸລະກິດ ຊື້ ຂາຍ ອະສັງຫາລິມະຊັບ, ທຸລະກິດ ຊື້ ຂາຍ ວັດຖຸມີຄ່າ, ວິສາຫະກິດບັນຊີ, ວິສາຫະ ກິດກວດສອບ, ທຸລະກິດກາຊີໂນ, ວິສາຫະກິດກົດໝາຍ, ທະນາຍຄວາມ, ຫົວໜ່ວຍ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ຕາມ ການກຳນົດຂອງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ ການຮ້າຍ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວບຄຸມພາຍໃນ;
2. ປະເມີນ ແລະ ບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງ;
3. ຊອກຮູ້ລູກຄ້າ;
4. ເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ;
5. ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລູກຄ້າ;
6. ພົວພັນກັບບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ;
7. ພົວພັນກັບທະນາຄານຕົວແທນ;
8. ເກັບກຳຂໍ້ມູນການໂອນເງິນ;
9. ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ;
10. ລາຍງານທຸລະກຳ;
11. ລາຍງານທຸລະກຳທີ່ສົງໄສ;
12. ນຳໃຊ້ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ;
13. ຮັກສາຄວາມລັບຂອງການລາຍງານ.

ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກໍ່ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້.

ໃນກໍລະນີກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ ສາຂາ ແລະ ບໍລິສັດໃນກຸ່ມ ຂອງຕົນຕັ້ງຢູ່ນັ້ນ ຫາກບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະດັ່ງກ່າວ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມພາຍໃນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີການຄວບຄຸມພາຍໃນ ດ້ວຍການ ສ້າງ, ປັບປຸງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາແຜນງານ ໂດຍຄໍານຶງເຖິງຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການ ຮ້າຍ ແລະ ຂະໜາດຂອງທຸລະກິດ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍ, ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາພາຍໃນ;
2. ຂັ້ນຕອນໃນການເລືອກເຟັ້ນ, ກັ່ນຕອງ ແລະ ຮັບເອົາພະນັກງານທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
3. ແຜນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ດໍາເນີນການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
4. ການກວດກາພາຍໃນທີ່ເປັນເອກະລາດ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ນິຕິກຳ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
6. ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ເພື່ອຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍຂອງຕົນ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ລາຍງານ ໃນລະດັບຜູ້ບໍລິຫານ ຫຼື ພະນັກງານອາວຸໂສທີ່ມີຄຸນວຸດທິ, ປະສົບການກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີ່ໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ພ້ອມທັງເປັນຜູ້ ປະສານສົມທົບກັບສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ການປະເມີນ ແລະ ບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຫຼັກການ ປະເມີນ ແລະ ບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງດ້ານ ການຟອກ ເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ດ້ວຍການ ກຳນົດ, ຕີລາຄາ, ຕິດຕາມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງນັ້ນ ເປັນຕົ້ນ ລຸກຄ້າ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ມີຢູ່ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່, ຊ່ອງທາງການ ໃຫ້ບໍລິການ, ວິທີການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແບບໃໝ່ ໃນການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງ ພື້ນທີ່ ຫຼື ປະເທດ.

ສໍາລັບກົນໄກການປະຕິບັດຫຼັກການ ປະເມີນ ແລະ ບໍລິຫານ ຄວາມສ່ຽງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 19 ການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຊອກຮູ້ລູກຄ້າ ດ້ວຍການໃຫ້ລູກຄ້າ ແຈ້ງເອກະສານຢັ້ງຢືນຕົນ ເຊັ່ນ ບັດປະຈຳຕົວ, ປຶ້ມສໍາມະໂນຄົວ, ໜັງສືຜ່ານແດນ, ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ເອກະສານ ທາງລັດຖະການ ອື່ນ ທີ່ສາມາດຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມາເຮັດທຸລະກຳແທນລູກຄ້າ ແລ້ວບັນທຶກ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ສໍາເນົາ ແລະ ເກັບຮັກສາໄວ້ເປັນຢ່າງດີ.

ສໍາລັບກົນໄກການປະຕິບັດຫຼັກການຊອກຮູ້ລູກຄ້າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ການບໍລິການ ຫຼື ດໍາເນີນທຸລະກຳກັບລູກຄ້າລາຍໃໝ່ຂອງຕົນ;

2. ເຮັດທຸລະກຳເປັນບາງຄັ້ງ, ຄັ້ງດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ມີລັກສະນະພາໃຫ້ສິ່ງໄສ;
3. ມີທຸລະກຳທີ່ມີຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນ, ມີມູນຄ່າສູງ ແລະ ມີລັກສະນະຜິດປົກກະຕິ;
4. ມີການດຳເນີນທຸລະກຳແທນລູກຄ້າໃນນາມນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີການຕົກລົງກັນທາງກົດໝາຍ;
5. ມີທຸລະກຳທີ່ສິ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໂດຍບໍ່ມີການຍົກເວັ້ນ;

6. ມີຂໍ້ມູນໃນເອກະສານຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບລູກຄ້າ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ມີຂໍ້ສົງໄສວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ນອກຈາກນີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ລູກຄ້າສະໜອງໃຫ້ໃນເມື່ອກ່ອນນັ້ນ ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າການດຳເນີນທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງຜູ້ກ່ຽວລວມທັງການຊອກຮູ້ທີ່ມາຂອງທຶນ ຖ້າຫາກຈຳເປັນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ການພົວພັນທຸລະກິດ ຫຼື ເຮັດທຸລະກຳກັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ປະເທດທີ່ບໍ່ມີກົດໝາຍກ່ຽວກັບການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ມີ ແຕ່ຫາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍດັ່ງກ່າວບໍ່ເຂັ້ມງວດ ແລະ ຖືກກຳນົດໃນບັນຊີລາຍຊື່ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບ ກົນໄກການປະຕິບັດຫຼັກການເອົາໃຈໃສ່ລູກຄ້າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 21 (ບັບປຸງ) ການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລູກຄ້າ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເກັບກຳ, ພິສູດ ແລະ ຢັ້ງຢືນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລູກຄ້າ ທີ່ເປັນ ບຸກຄົນ ເຊັ່ນ ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ວັນ, ເດືອນ, ປີເກີດ, ສັນຊາດ, ທີ່ຢູ່ ແລະ ອາຊີບ ຂອງລູກຄ້າ.

ສຳລັບ ລູກຄ້າທີ່ເປັນນິຕິບຸກຄົນນັ້ນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເກັບກຳ, ພິສູດ ແລະ ຢັ້ງຢືນ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງບໍລິສັດ, ເອກະສານຢັ້ງຢືນຕົນຂອງຜູ້ອຳນວຍການ, ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຂະໜາດຂອງທຸລະກິດ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ສາມາດເກັບກຳຂໍ້ມູນລະອຽດກ່ຽວກັບລູກຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ແລະ ສອງ ມາດຕານີ້ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຢຸດການໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ບໍ່ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບລູກຄ້າຜູ້ນັ້ນ ແລະ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນທຸລະກຳທີ່ສິ່ງໄສ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງລູກຄ້າ ໃນການໃຊ້ບໍລິການ ຫຼື ສ້າງສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບສະຖາບັນຂອງຕົນ ແລະ ຕ້ອງຊອກຮູ້ວ່າ ການພົວພັນທຸລະກິດຂອງລູກຄ້ານັ້ນ ແມ່ນໃນນາມລູກຄ້າເອງ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອຊອກຮູ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ເຊັ່ນ ເຈົ້າຂອງທຶນລວມທັງທຶນທີ່ປະກອບເຂົ້າໃນການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງເປັນຕົ້ນກຳເນີດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີສິດອຳນາດຕົກລົງບັນຫາ.

ມາດຕາ 22 (ບັບປຸງ) ການພົວພັນກັບບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງມີລະບົບບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຊອກຮູ້ວ່າ ລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນວ່າແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ຫຼື ບໍ່.

ຖ້າແມ່ນບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງການເມືອງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍງານຕໍ່ຄະນະອຳນວຍການ ຫຼື ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານຂອງຕົນ ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດ ກ່ອນເຮັດ ຫຼື ສືບຕໍ່ເຮັດທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳ ກັບລູກຄ້າດັ່ງກ່າວ;
2. ນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຊອກຮູ້ທີ່ມາຂອງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ຄວາມຮັ່ງມີ ທີ່ຜິດປົກກະຕິ;
3. ຕິດຕາມການພົວພັນທຸລະກິດ ແລະ ການເຮັດທຸລະກຳຂອງລູກຄ້າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ໃນກໍລະນີຄອບຄົວ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີສາຍພົວພັນໃກ້ຊິດກັບບຸກຄົນທີ່ມີສະຖານະພາບທາງດ້ານເມືອງ ຊຶ່ງມີການພົວພັນທຸລະກິດກັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມວັກທີສອງຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ການພົວພັນກັບທະນາຄານຕົວແທນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ມີການພົວພັນທຸລະກິດກັບ ທະນາຄານຕົວແທນ ຫຼື ມີການພົວພັນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາຄືນ ຖານະນິຕິບຸກຄົນ ຂອງທະນາຄານຕົວແທນ ທີ່ຕົນພົວພັນທຸລະກິດນຳ;
2. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບລັກສະນະການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງທະນາຄານຕົວແທນ;
3. ປະເມີນກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຖື ແລະ ການດຳເນີນວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ຂອງທະນາຄານຕົວແທນ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ເປີດເຜີຍຕໍ່ມວນຊົນ;
4. ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງທະນາຄານຕົວແທນ;
5. ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການເປີດສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບທະນາຄານຕົວແທນ.

ຖ້າທະນາຄານຕົວແທນ ຫາກມີການພົວພັນທຸລະກິດ ຫຼື ເຮັດທຸລະກຳກັບທະນາຄານທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຫຼື ບໍລິສັດໃນກຸ່ມຂອງທະນາຄານທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນນັ້ນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງບໍ່ສ້າງ ຫຼື ບໍ່ສືບຕໍ່ສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບທະນາຄານຕົວແທນ ຫຼື ບໍລິສັດໃນກຸ່ມດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ການເກັບກຳຂໍ້ມູນການໂອນເງິນ

ໃນການໃຫ້ບໍລິການກ່ຽວກັບການໂອນເງິນແຕ່ລະຄັ້ງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເກັບກຳ ແລະ ກວດກາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ທີ່ຢູ່, ເລກບັນຊີ ແລະ ຈຸດປະສົງການໂອນເງິນ ຂອງຜູ້ສັ່ງໂອນ.

ໃນກໍລະນີ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສື່ກາງໃນການໂອນເງິນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ສັ່ງໂອນ ແລະ ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການໂອນເງິນ ໄດ້ເກັບກຳຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ກ່ອນນຳສົ່ງໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ໃນກໍລະນີ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໄດ້ຮັບເງິນໂອນ ຊຶ່ງບໍ່ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂາດຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບຜູ້ສັ່ງໂອນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງກວດກາ ແລະ ຊອກຂໍ້ມູນນັ້ນນຳຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານທີ່ສັ່ງໂອນ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານທີ່ໄດ້ຮັບເງິນໂອນນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິເສດການເບີກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລ້ວໂອນເງິນກັບຄືນໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານທີ່ສັ່ງໂອນ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນໃນທັນທີ.

ການຄຸ້ມຄອງການໂອນເງິນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລູກຄ້າ, ເອກະສານກ່ຽວກັບການພົວພັນ ທຸລະກິດ, ສໍາເນົາເອກະສານທັງໝົດທີ່ ຍັງຢືນກ່ຽວກັບລູກຄ້າ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຮັດທຸລະກໍາ, ຂໍ້ມູນທຸລະກໍາທີ່ລູກຄ້າໄດ້ປະຕິບັດສໍາເລັດ, ຂໍ້ມູນບັນຊີຂອງລູກຄ້າ, ຂໍ້ມູນການວິເຄາະທຸລະກໍາ ແລະ ທຸລະກໍາ ທີ່ຖືກລາຍງານຂອງລູກຄ້າ ໄວ້ເປັນຢ່າງດີ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕໍາມະການຟອກເງິນ ແລະ ອົງການ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ທັນສະພາບການ.

ຂໍ້ມູນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງໜ້ອຍ ສິບປີ ນັບແຕ່ວັນ ໄດ້ປະຕິບັດສໍາເລັດ ເປັນຕົ້ນໄປ ຫຼື ສິ້ນສຸດສາຍພົວພັນທຸລະກິດກັບລູກຄ້າ.

ມາດຕາ 26 ການລາຍງານທຸລະກໍາ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕໍາມະການຟອກເງິນ ໃນກໍລະນີລູກຄ້າສະເໜີ ເຮັດທຸລະກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ທຸລະກໍາເງິນສົດ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກໍານົດ;
2. ທຸລະກໍາໂອນເງິນ ທີ່ມີມູນຄ່າເກີນກໍານົດ;
3. ທຸລະກໍາອື່ນຕາມການກໍານົດຂອງສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕໍາມະການຟອກເງິນ.

ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ກໍານົດມູນຄ່າຂອງທຸລະກໍາເງິນສົດ, ທຸລະກໍາໂອນເງິນ ທີ່ຕ້ອງລາຍ ງານ ແລະ ອອກນິຕິກຳກ່ຽວກັບການລາຍງານ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ການລາຍງານທຸລະກໍາທີ່ສົງໄສ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ສົງໄສ ຫຼື ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ສົງໄສວ່າ ທຸລະກໍາຂອງລູກຄ້າ ອາດແມ່ນຜົນຈາກການກະທຳຜິດ ຕົ້ນ, ພົວພັນ ຫຼື ເຊື່ອມໂຍງກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ລວມທັງຄວາມ ພະຍາຍາມໃນການເຮັດທຸລະກໍາຂອງລູກຄ້າ ໂດຍບໍ່ຈຳກັດຈຳນວນເງິນ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງລາຍ ງານທຸລະກໍາດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕໍາມະການຟອກເງິນ ໂດຍທັນທີ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ, ວິສາຫະກິດໄປສະນີ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດນຳໃຊ້ມາດ ຕະການຊົ່ວຄາວ ດ້ວຍການໂຈະ ຫຼື ລະງັບ ການດຳເນີນທຸລະກໍາທາງດ້ານການເງິນ ເພື່ອຢັ້ງຢືນການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ທຶນ ຫຼື ຊັບສິນ ໃນກໍລະນີ ກວດພົບ, ພົບເຫັນ ຫຼື ສົງໄສວ່າມີການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕາມລະບຽບການທີ່ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກໍານົດ ຫຼື ຕາມການແຈ້ງຂອງສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕໍາມະການຟອກເງິນ.

ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ, ວິສາຫະກິດໄປສະນີ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກກວດພົບ ຫຼື ພົບ ເຫັນ ທຶນ ຂອງຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ອົງການກໍ່ການຮ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຍັດຕິຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຕ້ອງກັກ ຫຼື ລະງັບທຶນດັ່ງກ່າວ ໂດຍທັນທີ.

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສໍານັກງານຂໍ້ມູນຕໍາມະການ ຟອກເງິນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງການລາຍງານ

ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ພະນັກງານ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕ້ອງຮັກສາຄວາມລັບກ່ຽວກັບການລາຍງານທຸລະກຳທີ່ສົ່ງໄສວ່າເປັນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ລາຍງານຕໍ່ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ.

ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງລູກຄ້າ ຂອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດລະບຽບພາຍໃນ ຫຼື ສັນຍາໃດໜຶ່ງຂອງຕົນ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ບໍ່ເປັນອຸປະສັກໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ບໍລິຫານ, ພະນັກງານ ແລະ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຈະບໍ່ຖືກລົງວິໄນ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລູກຄ້າ ຖ້າການລາຍງານ ຫຼື ການສະໜອງຂໍ້ມູນນັ້ນ ຫາກເຮັດດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດໃຈ, ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ຈະບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງກົດໝາຍແຕ່ຢ່າງໃດ.

ໝວດທີ 2

ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ນິຕິບຸກຄົນ

ນິຕິບຸກຄົນ ແມ່ນ ວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນ ແລະ ບໍລິສັດ ທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ນິຕິບຸກຄົນ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນຕົກເປັນເຄື່ອງມືຂອງການຟອກເງິນ ຫຼື ເປັນແຫຼ່ງສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
2. ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ, ຜູ້ໄດ້ຮັບກຳມະສິດ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ຫຼື ຂາຮຸ້ນ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງດ້ານການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນຂອງຕົນ ດ້ວຍຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຊັດເຈນ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ພ້ອມທັງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຢ່າງໜ້ອຍ ສິບປີ. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວິສາຫະກິດ, ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ, ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການອື່ນທີ່ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໄດ້ທຸກເວລາ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ

ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມພາຍໃນທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ເພື່ອການກຸສົນ, ສາສະໜາ, ວັດທະນະທຳ, ການສຶກສາ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສາທາລະນະສຸກ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ມະນຸດສະທຳ ແລະ ສັງຄົມສົງເຄາະ ໂດຍບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ເປັນຕົ້ນ ສະມາຄົມ, ມູນນິທິ.

ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດສອບບັນຊີລາຍຊື່ຂວ້າມບາດ ຕາມການກຳນົດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ກວດສອບແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບບໍລິຈາກ;
3. ເກັບກຳຂໍ້ມູນຜູ້ບໍລິຈາກ;

4. ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ການຂຶ້ນທະບຽນ, ການສ້າງຕັ້ງ, ຜູ້ໄດ້ຮັບກຳມະສິດ, ຜູ້ສ້າງຕັ້ງ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງດ້ານການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນຂອງຕົນ ດ້ວຍຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຊັດເຈນ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ພ້ອມທັງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຢ່າງໜ້ອຍ ສິບປີ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ, ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ, ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການອື່ນທີ່ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນການເຄື່ອນໄຫວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ແລະ ວັກທີສອງຂອງມາດຕານີ້ ໄດ້ທຸກເວລາ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ຕ້ອງປະເມີນ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ຄວາມສ່ຽງຂອງອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຕົກເປັນເຄື່ອງມືຂອງການຟອກເງິນ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ໝວດທີ 3

ການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ຫຼື ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ຢູ່ດ່ານພາສີຊາຍແດນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ຫຼື ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ເຂົ້າ ແລະ ອອກ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າເກີນລະບຽບການທີ່ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຈົ້າໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງລາຍງານຕໍ່ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານພາສີຊາຍແດນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານພາສີຊາຍແດນ ມີໜ້າທີ່ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການແຈ້ງເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ຫຼື ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ຂອງບຸກຄົນທີ່ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີທາງການແຈ້ງ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ຄົບຖ້ວນຕາມຈຳນວນຕົວຈິງ, ບໍ່ແຈ້ງ ຫຼື ແຈ້ງຂໍ້ມູນເທັດກ່ຽວກັບເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ຫຼື ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ໃນເວລາ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະຈຳດ່ານພາສີຊາຍແດນ ຫາກກວດເຫັນ, ພົບເຫັນ ຫຼື ມີຂໍ້ສົງໄສວ່າ ເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ຫຼື ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງ ຫຼື ມີການແຈ້ງຂໍ້ມູນເທັດ ຕ້ອງຍຶດ ຫຼື ກັກໄວ້ໃນທັນທີ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ໄດ້ທີ່ມາຂອງເງິນສົດ, ວັດຖຸມີຄ່າ ຫຼື ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນນັ້ນ.

ພາກທີ IV

ການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່) ການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການດຳເນີນຄະດີ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ເພື່ອຊອກໃຫ້ເຫັນການກະທຳຜິດຢ່າງຮີບດ່ວນ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຮອບຄອບ ພ້ອມທັງນຳເອົາຜູ້ກະທຳຜິດມາດຳເນີນຄະດີ ແລະ ຮັບປະກັນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຍຸຕິທຳ.

ການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັນກັບການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການກໍ່ອາຊະຍາກຳ ແລະ ການກະທຳຜິດຕົ້ນອື່ນ ພ້ອມທັງການສືບສວນ-ສອບສວນທາງດ້ານການເງິນ. ໃນກໍລະນີຫາກບໍ່ມີການກະທຳຜິດຕົ້ນ ຫຼື ການກະທຳຜິດຕົ້ນເກີດຂຶ້ນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ດຳເນີນສະເພາະຄະດີກ່ຽວກັບສະຖານການຟອກເງິນ.

ສຳລັບ ວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ໃນການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່) ອົງການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ອົງການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ;
2. ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ;
3. ສານປະຊາຊົນ.

ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະຫານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ, ອາກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້, ເຈົ້າໜ້າທີ່ດ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຫຼັກຊັບ ແລະ ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນຂອງພາກສ່ວນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບຄະດີກ່ຽວກັບການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍນັ້ນ ມອບໃຫ້ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ເປັນເຈົ້າການດຳເນີນການສືບສວນ-ສອບສວນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການດຳເນີນຄະດີຂອງອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ສານປະຊາຊົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ ຊັບ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ-ສອບສວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ ຊັບ ລວມທັງຊັບສິນທີ່ມີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ ໃນກໍລະນີ ກວດພົບ, ພົບເຫັນ ຫຼື ສົງໄສວ່າມີການຟອກເງິນ ຫຼື ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ທຶນ ຂອງຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ອົງການກໍ່ການຮ້າຍ, ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ລວມທັງກຸ່ມຄົນທີ່ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຂອງຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ອົງການກໍ່ການຮ້າຍສາກົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຍັດຕິຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດນັ້ນ ຕ້ອງຖືກຍຶດ ຫຼື ອາຍັດຊັບ ໃນທັນທີ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ-ສອບສວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ ຊັບ ທີ່ພົວພັນກັບການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການໂອນ ຫຼື ສົ່ງຕໍ່ ໃຫ້ຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ອົງການກໍ່ການຮ້າຍ.

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຍຶດ ຫຼື ອາຍັດຊັບນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນສິດ ແລະ

ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງບຸກຄົນທີສາມ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນສະທ້ອນເຖິງການເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເປັນປົກກະຕິຂອງລະບົບການເງິນ-ເງິນຕາ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ການຮັບຊັບ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານພຽງພໍກ່ຽວກັບທຶນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການກະທຳຜິດຕົ້ນ, ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວ ສາມ ຕ້ອງລົງຄຳຕັດສິນໃຫ້ຮັບຊັບ ດັ່ງນີ້:

1. ທຶນ ທີ່ເປັນຜົນຈາກການກະທຳຜິດຕົ້ນ ລວມທັງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຈາກການລົງທຶນ ຫຼື ໄດ້ຮັບຈາກການແລກປ່ຽນ ຫຼື ມູນຄ່າຂອງຊັບສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຊັບສິນທີ່ມີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ ກັບການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວ;
2. ທຶນ ທີ່ນຳໃຊ້ ຫຼື ຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະທຳຜິດດັ່ງກ່າວ;
3. ທຶນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ທີ່ເປັນລາຍໄດ້ຈາກທຶນ ຂອງການກໍ່ອາຊະຍາກຳ;
4. ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳຜິດ;
5. ທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຫາ 4 ທີ່ໄດ້ມອບ ຫຼື ໂອນກຳມະສິດໃຫ້ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຫຼື ບຸກຄົນທີສາມ ແລ້ວ.

ພາກທີ V

**ການຮ່ວມມືສາກົນໃນການຕ້ານ ການຟອກເງິນ
ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ**

ມາດຕາ 38 ຫຼັກການການຮ່ວມມືສາກົນ

ການຮ່ວມມືສາກົນໃນການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ລະຫວ່າງອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການເຄົາລົບເອກະລາດ, ອຳນາດອະທິປະໄຕ ແລະ ຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງຊາດ, ບໍ່ແຊກແຊງເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງກັນ ແລະ ກັນ, ສະເໝີພາບ, ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການຮ່ວມມືສາກົນ

ການຮ່ວມມືສາກົນໃນການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບກຳ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ບົດຮຽນກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
2. ເຊັນສັນຍາຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີສິນທິສັນຍາໃນການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
3. ຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທາງດ້ານວິຊາການ, ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ, ຜູ້ໄດ້ຮັບກຳມະສິດ, ຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ອື່ນໆ;

5. ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນທາງກົດໝາຍ

ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນທາງກົດໝາຍ ແມ່ນ ການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອກັນ ລະຫວ່າງລັດ ສປປ ລາວ ກັບລັດຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບ ການເອົາຄໍາໃຫ້ການ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງບຸກຄົນ ໃນລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ, ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ ຂອງບຸກຄົນທີ່ຖືກປະຕິບັດໂທດ ຫຼື ຖືກກັກຂັງ, ການ ຊອກຮູ້ບ່ອນຢູ່ ຫຼື ເອກະລັກຂອງບຸກຄົນ, ການກວດຄົ້ນ, ການຍົດ ແລະ ສົ່ງມອບຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ, ການຍົດ ຫຼື ອາຍັດຊັບ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ການຮິບຊັບ ແລະ ຮິບວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແລະ ບັນຫາອື່ນ ທາງອາຍາທີ່ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຖືກ ຮ້ອງຂໍ, ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ການຂໍ້ຂ້າມ ແລະ ຫຼັກຖານເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການກະທໍາຜິດ.

ສໍາລັບກົນໄກ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນທາງກົດໝາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ກົດໝາຍອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສິນທິສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VI

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ພົວພັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
2. ພົວພັນທຸກຮູບແບບ ຫຼື ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຜູ້ຟອກເງິນ ແລະ ຜູ້ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ ການຮ້າຍ;
3. ພົວພັນກັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຢູ່ໃນຍັດຕິຂອງສະພາຄວາມໝັ້ນຄົງ ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ;
4. ເປັນສື່ກາງ, ໃຫ້ສິນບິນ ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ປອມແປງ ເອກະສານ ຫຼື ນໍາໃຊ້ເອກະສານປອມ;
6. ປິດບັງ, ຊຸກເຊື່ອງ, ນາບຊຸ່, ກົດໝ່ວງ ຖ່ວງດົງ ແລະ ຂັດຂວາງ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກ ງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ເປີດ ຫຼື ນໍາໃຊ້ ບັນຊີນິລະນາມ ຫຼື ໃສ່ຊື່ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ;
8. ມີພຶດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ

ຫ້າມຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ມີພຶດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ພົວພັນກັບ ທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ;
2. ພົວພັນກັບທະນາຄານຢູ່ປະເທດທີ່ບໍ່ມີກົດໝາຍກ່ຽວກັບການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
3. ເປີດບັນຊີນິລະນາມ;

4. ເຮັດທຸລະກິດ ຫຼື ທຸລະກຳ ກັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຢູ່ໃນເມັດຕິຂອງສະພາຄວາມ
ໝັ້ນຄົງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 43 (ບັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຕຳແໜ່ງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ ນາບຊູ່ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ
ແກ່ຕົນ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ພັກພວກຂອງຕົນ;
2. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ, ຂໍເອົາ, ທວງເອົາ ຫຼື ຮັບສິນບິນ;
4. ເມີນເສີຍຕໍ່ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຫຼື ກົດໝວງ ຖ່ວງດຶງເອກະສານ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 44 (ບັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອ
ຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນ
ເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ
ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງພາຍໃນ, ກະຊວງ
ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງກະສິກຳ
ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງພະລັງງານ
ແລະ ບໍ່ແຮ່, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ,
ອົງການກວດກາແຫ່ງລັດ, ກະຊວງອື່ນ, ອົງການ, ອົງການບົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນ
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ
ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 45 (ບັບປຸງ) ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ
ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງບໍ່ປະຈຳການ ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ປະກອບດ້ວຍ ຮອງນາຍົກລັດຖະ
ມົນຕີ ເປັນປະທານ, ຜູ້ວ່າການທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ, ຮອງລັດ

ຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າອົງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຮອງປະທານ ແລະ ກຳມະການ ໂດຍມີສຳນັກງານຂໍ້ມູນ ຕ້ານການຟອກເງິນ ເປັນກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ.

ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຄຕຟງ”.

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ຄຕຟງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 46 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງ ທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ຄຕຟງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານ ຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານ ຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນ ງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
4. ຮັບຮອງເອົາແຜນການດຳເນີນງານກ່ຽວກັບການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
5. ກຳນົດບັນດາຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ;
6. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການ ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຂອງສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ, ອົງການຄຸ້ມຄອງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີ ໜ້າທີ່ລາຍງານ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ຊີ້ນຳການບຳລຸງສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບ ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບການຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
8. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງບໍລິຫານຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ ລາຍງານ ແລະ ວິສາຫະກິດໄປສະນີ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້;
9. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບ ໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 47 (ບັບປຸງ) ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ

ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ ຄຕຟງ ໃນການຄຸ້ມ ຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ.

ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ “ສຕຟງ” ແລະ ມີຖານະທຽບເທົ່າກົມ.

ບຸກຄະລາກອນ ສຕຟຽ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ພະນັກງານ ຈຳນວນໜຶ່ງ. ຫົວໜ້າ ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງໂດຍ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ. ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ສຕຟຽ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ

ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຕ້ານການຟອກເງິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເພື່ອສະເໜີ ຄຕຟຽ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
4. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນການດຳເນີນງານກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ເພື່ອສະເໜີ ຄຕຟຽ ພິຈາລະນາ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
6. ບຳລຸງ ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບ ບຸກຄະລາກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
7. ນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງບໍລິຫານຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ, ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ແລະ ວິສາຫະກິດໄປສະນີ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້;
8. ແຈ້ງຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການຊີ້ວຄາວ ຕໍ່ລູກຄ້າ;
9. ທວງ ແລະ ຮຽກເອົາທຸກຂໍ້ມູນທີ່ ຈຳເປັນ ຫຼື ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງ ທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຈາກຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ສ້າງບົດລາຍງານຂ່າວກອງທາງດ້ານການ ເງິນສົ່ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ- ສອບສວນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການສະເໜີ;
11. ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ແລະ ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນຂ່າວກອງຂອງທຸລະກຳທີ່ໜ້າສົງໄສ ດ້ວຍຄວາມ ສະໝັກໃຈ ຫຼື ຕາມການຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ການສະໜອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີການປ້ອງກັນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ;
12. ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນບັນດາຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
13. ແຈ້ງລາຍຊື່ຂອງຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ອົງການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ຜູ້ສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການ ຮ້າຍ ແລະ ລາຍຊື່ຂອງຜູ້ຖືກສົງໄສວ່າຟອກເງິນໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທີ່ມີໜ້າທີ່ລາຍງານ ຢ່າງທັນການ;
14. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;

15. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ ຄຕຟຟ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
17. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ງົບປະມານ

ຄຕຟຟ ແລະ ສຕຟຟ ນໍາໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
 ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານສົມທົບ ກັບ ຄຕຟຟ ແລະ ສຕຟຟ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

**ໝວດທີ 2
ການກວດກາ**

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ
 ອົງການກວດກາວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 44 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮິບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
2. ການນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ;
4. ເນື້ອໃນອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ.

ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດໍາເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງ ເປັນປະຈໍາ ແລະ ມີກໍານົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນ ວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍ ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດໍາເນີນການກວດກາວຽກງານຕ້ານ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VIII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 54 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການໃຫ້ການຮ່ວມມື, ການລາຍງານ ຫຼື ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳ ຫຼື ການເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ສົງໄສວ່າເປັນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 55 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ກ່າວເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງອາຍາ ຕໍ່ການຟອກເງິນ

ບຸກຄົນໃດ ທີ່ໄດ້ກະທໍາຜິດໃນສະຖານການຟອກເງິນ:

1. ຕໍ່າກວ່າ 1,000,000,000 ກີບ ລົງມາ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບແຕ່ ສາມປີ ຫາ ເຈັດປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (50%) ຂອງມູນຄ່າທີ່ຟອກທັງໝົດ ແລະ ຈະຖືກຮີບຊັບ;
2. ແຕ່ 1,000,000,000 ກີບ ຂຶ້ນໄປ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບແຕ່ ເຈັດປີ ຫາ ສິບປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ເຈັດສິບສ່ວນຮ້ອຍ (70%) ຂອງມູນຄ່າທີ່ຟອກທັງໝົດ ແລະ ຈະຖືກຮີບຊັບ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມ ຫຼື ມີການກະທໍາຜິດເປັນອາຈິນ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະ ພາບແຕ່ ສິບປີ ຫາ ສິບຫ້າ ປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ເກົ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (90%) ຂອງມູນຄ່າທີ່ຟອກທັງໝົດ ແລະ ຈະຖືກຮີບຊັບ.

ການກະກຽມໃຫ້ແກ່ການກະທໍາຜິດ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມກໍ່ການກະທໍາຜິດ ກໍຈະຖືກລົງໂທດ.

ມາດຕາ 57 (ບັບປຸງ) ມາດຕະການທາງອາຍາ ຕໍ່ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ

ບຸກຄົນໃດ ທີ່ໄດ້ກະທຳຜິດໃນສະຖານການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ:

1. ຕໍ່າກວ່າ 1,000,000,000 ກີບ ລົງມາ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບແຕ່ ຫ້າປີ ຫາ ແປດປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ແປດສິບສ່ວນຮ້ອຍ (80%) ຂອງມູນຄ່າທີ່ໄດ້ສະໜອງທຶນທັງໝົດ ແລະ ຈະຖືກຮັບຊັບ.

2. ແຕ່ 1,000,000,000 ກີບ ຂຶ້ນໄປ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບແຕ່ ແປດປີ ຫາ ສິບສອງປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ຂອງມູນຄ່າທີ່ສະໜອງທຶນທັງໝົດ ແລະ ຈະຖືກຮັບຊັບ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມ ຫຼື ມີການກະທຳຜິດເປັນອາຈິນ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ສິບຫ້າປີ ຫາ ຊາວປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ຂອງມູນຄ່າທີ່ສະໜອງທຶນທັງໝົດ ແລະ ຈະຖືກຮັບຊັບ.

ການກະກຽມໃຫ້ແກ່ການກະທຳຜິດ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມກໍ່ການກະທຳຜິດ ກໍຈະຖືກລົງໂທດ.

ພາກທີ IX

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 58 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 59 (ບັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນທີ 1 ພະຈິກ 2024 ພາຍຫຼັງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງ ລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານ ສະກັດກັ້ນ ການຟອກເງິນ ແລະ ການສະໜອງທຶນໃຫ້ແກ່ການກໍ່ການຮ້າຍ ສະບັບເລກທີ 50/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ກໍລະກົດ 2014 ແລະ ມາດຕາ 120 ວັກທີໜຶ່ງ, 130, 131 ຂອງປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ສະບັບເລກທີ 26/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພຶດສະພາ 2017.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພົມວິຫານ